

Uitspraaknr. G507

Datum:

25 januari 1995

Soort geschil:

Adviesgeschil

Partijen:

De medezeggenschapsraad van de openbare Van Cooth scholengemeenschap voor beroepsonderwijs, nader aan te duiden als medezeggenschapsraad (MR)
-tegen-
het college van Burgemeester en wethouders van de gemeente Breda, nader aan te duiden als bevoegd gezag

Overwegende met betrekking tot de feiten:

Het geschil

In vervolg op het gemeentelijk voornemen een bestuurscommissie in te stellen als bevoegd gezag van de vier openbare scholen voor voortgezet (speciaal) onderwijs, welk voornemen het bevoegd gezag bij uitspraak van 17 februari 1993 van de Landelijke geschillencommissie (LGC/G373) niet mocht omzetten in een definitief besluit, heeft het bevoegd gezag met inachtneming van genoemde uitspraak de MR een nieuw voorstel gedaan bij brief van 7 oktober 1994.

De MR, die sinds de vaststelling van het nieuwe medezeggenschapsreglement na inwerkingtreding van de WMO 1992, over de adviesbevoegdheid beschikt ten aanzien van de overdracht van de school, heeft daarover negatief geadviseerd. Nadat het bevoegd gezag dit advies niet heeft opgevolgd heeft de MR besloten, overeenkomstig artikel 19, lid 1 onder c, WMO 1992, het adviesgeschil aanhangig te maken bij de Landelijke geschillencommissie voor het openbaar onderwijs, hetgeen is gebeurd bij brief van 14 november 1994.

Op 7 december 1994 is een verweerschrift ontvangen.

De commissie heeft op 18 januari 1995 een openbare zitting gehouden te Breda. Onder handhaving van hun standpunten hebben partijen een nadere toelichting gegeven.

De medezeggenschapsraad is op grond van onderstaande overwegingen van oordeel dat de belangen van de school ernstig worden geschaad doordat het bevoegd gezag het negatieve advies van de MR niet heeft gevolgd ten aanzien van zijn voorstel tot

overdracht van het bestuur van de school aan de Bestuurscommissie openbaar voortgezet onderwijs te Breda (artikel 7, aanhef en onder e, WMO 1992).

De MR vindt dat het bevoegd gezag zowel onvoldoende heeft gemotiveerd waarom het het advies van de MR niet heeft opgevolgd, als onzorgvuldig ten opzichte van de MR heeft gehandeld.

Wat dit laatste betreft verwijst de MR naar de gang van zaken na de uitspraak van de commissie in februari 1993. De uitspraak luidde dat het bevoegd gezag bij afweging van de betrokken belangen niet in redelijkheid tot het voorstel had kunnen komen om het bestuur van de gemeentelijke scholen voor voortgezet onderwijs over te dragen aan één bestuurscommissie en dat de MR'en in redelijkheid hun instemming aan dit voorstel hadden onthouden. De commissie gaf het bevoegd gezag in overweging in overleg te treden met de MR'en om te bezien of het mogelijk was aan de wens van die raden om een bestuurscommissie voor de eigen school in te stellen, tegemoet te komen. Voorts gaf zij in overweging op korte termijn de discussie omtrent een directiestatuut af te ronden en dit statuut vast te stellen.

Bij brief van 9 april 1993 heeft het bevoegd gezag vervolgens een nadere motivering gegeven om te komen tot één bestuurscommissie voor het hele voortgezet openbaar onderwijs. In deze brief zette het tevens een traject uit om te komen tot vaststellen van het directiestatuut, alsmede van het nieuwe medezeggenschapsreglement.

De MR heeft bij brief van 23 juni 1993 een voorlopige reactie gegeven, waarbij hij te kennen gaf pas eindconclusies te kunnen trekken wanneer hem ook het directiestatuut bekend was. Op 29 juni 1993 heeft mondeling overleg plaatsgevonden.

Bij schrijven van 6 december 1993 heeft het bevoegd gezag een voorstel-directiestatuut ter advisering aan de MR voorgelegd. Op 8 februari 1994 heeft de MR het bevoegd gezag twee dingen laten weten. Allereerst dat hij met betrekking tot de bestuursvorm van mening was dat in de door het bevoegd gezag gewenste vorm sprake was van onvoldoende betrokkenheid van de verschillende geledingen en de MR nog steeds van mening was dat een eigen bestuurscommissie voor de Van Cooth scholengemeenschap wel optimaal aan die betrokkenheid tegemoet zou komen.

In de tweede plaats heeft de MR in reactie op het voorgestelde directiestatuut het bevoegd gezag laten weten dat hij, behoudens enkele vragen, een voorlopig positief advies uitbracht, maar dat hij de definitieve instemming pas zou geven na beantwoording van de door hem in dezelfde brief gestelde vragen. Belangrijke vraag in genoemde brief was, aldus de MR, dat hij zich afvroeg wanneer de financiële paragraaf van het statuut te verwachten viel.

Bij brief van 1 april 1994 heeft het bevoegd gezag de MR vervolgens op de hoogte gebracht van een aantal voorgenomen wijzigingen in het reglement van de door het bevoegd gezag beoogde bestuurscommissie. Deze wijzigingen hadden vooral betrekking op het bestemmen van 1 bestuurszetel voor de Stichting West Brabant, aan welke stichting, als bestuur van een toenmalige fusiepartner van de Van Cooth scholengemeenschap, het bezetten van een bestuurszetel in een nieuw te vormen bestuur was toegezegd ten tijde van de fusiebesprekingen. Tevens zou elke MR een voordracht kunnen doen voor een bestuurszetel, in plaats van dat er één zetel voor vier MR'en beschikbaar zou komen in het aanvankelijke voorstel.

In deze brief van 1 april 1994 maakt het bevoegd gezag er melding van dat inmiddels reglement en directiestatuut zijn vastgesteld, waarmee aan de procedurele toezegging is voldaan.

Hierop reageert de MR bij brief van 12 mei 1994. Hij stelt daarin verbaasd te zijn over het voorstel ten aanzien van de bestuurscommissie op dat moment, daar de MR - d.d. 8 februari 1994 - inhoudelijke opmerkingen met betrekking tot het directiestatuut heeft gemaakt, waarop door het bestuur nog niet is gereageerd. Terwijl het directiestatuut onlosmakelijk verbonden is met de bestuursvorm. Vervolgens keert de MR zich tegen de inhoud van het voorgelegde Bestuurscommissiereglement en verwijst naar zijn eigen schrijven van 21 oktober 1991 waarin hij voorstelt een bestuurscommissie meer de vorm van een Raad van Toezicht te laten hebben en een duidelijke inbreng bepleit van ouders, onderwijsveld en bedrijfsleven in het bestuur van de school. Tenslotte vraagt de MR het bevoegd gezag, met het oog op de vakantie, zelf nog even te wachten met het geven van een reactie op dit schrijven van de MR.

Bij brief van 22 juni 1994 heeft het bevoegd gezag dit laatste verzoek afgewezen, omdat door de gegeven reactie van de MR de weg is vrijgemaakt voor definitieve besluitvorming door het bevoegd gezag. Tevens maakt het melding van het feit dat het directiestatuut in maart jongstleden is vastgesteld, nadat van uw raad daarover een positief advies is ontvangen.

Bij de al eerder genoemde brief van 7 oktober 1994 deed het bevoegd gezag de MR vervolgens zijn definitieve standpuntbepaling ten aanzien van de bestuurscommissie toekomen.

De MR brengt naar voren dat hij pas voor het eerst via een als bijlage aan het verweerschrift van het bevoegd gezag toegevoegd exemplaar van het directiestatuut, van dit statuut heeft kunnen kennismaken. De daarbij gevoegde aanbiedingsbrief van 14 maart 1994 was de MR onbekend. Een dergelijk schrijven aan 'De directie en medezeggenschapsraad' is nooit als MR-post ingeboekt en heeft de MR derhalve ook nooit bereikt. Voorzover bekend aan de MR was ook de directeur niet van

dit statuut op de hoogte. Lezing van het stuk geeft de MR overigens nog steeds reden op te merken dat het ontbreken van de financiële paragraaf niet wordt toegelicht.

Op grond van het besprokene ten tijde van de behandeling van dit adviesgeschil heeft de MR inmiddels begrepen dat het bevoegd gezag bewust besloten heeft aan het directiestatuut voor de Van Cooth scholengemeenschap geen financiële paragraaf toe te voegen opdat de autonome positie van de directie te dien aanzien onverkort gehandhaafd kan blijven. Dit verheugt de MR, maar het bevreemdt hem wel dat in onderling beraad tussen directie en bevoegd gezag inmiddels ook al afspraken tot stand lijken te zijn gekomen om het beheer van de gebouwen aan het bureau openbaar onderwijs bij de gemeente over te laten. Hierin kan de MR zich niet vinden.

Met betrekking tot zijn opvatting dat het bevoegd gezag onvoldoende heeft gemotiveerd waarom het het advies van de MR niet heeft opgevolgd, brengt de MR ook nog het volgende naar voren.

De door hem in 1991 geformuleerde argumenten zijn weliswaar oud maar nog steeds van kracht en daarom op dit moment relevant. Het ging het bevoegd gezag oorspronkelijk altijd om vergroting van de directe participatie. Deze wordt, in de ogen van de MR, optimaal bereikt door één bestuurscommissie per school in te stellen. In die voor de Van Cooth scholengemeenschap kan dan ook het bedrijfsleven zitting nemen. De MR ziet niet in waarom vergroting van de democratie zich niet zou verhouden met zetels voor het bedrijfsleven. De argumentatie van het bevoegd gezag dat de school zelf de zetel voor de Stichting West Brabant daarvoor kan benutten of één van zijn twee andere zetels, is niet reëel. Allereerst heeft de school geen invloed in of contact met genoemde Stichting. Verder blijft de situatie ongewijzigd dat, zelfs al zou de MR of het personeel iemand voordragen die afkomstig is uit het bedrijfsleven, de inbreng van die persoon in het voorgestelde bestuur minimaal zou zijn. Immers, de verhouding in zetels tussen de scholen is niet gewijzigd met de aangebrachte zetelaanpassing.

De MR vreest vooral de situatie dat de op zijn school onmisbare, maar dure, praktijklessen onvoldoende op hun waarde zullen worden geschat door de toekomstige bestuurders, die grotendeels van de andere scholen afkomstig zijn.

Bovendien sluit de MR niet uit, hoewel vooralsnog de autonome status quo op het financiële terrein gehandhaafd blijft, dat het nieuwe bestuur op termijn tot aanpassing van het directiestatuut zal overgaan, waardoor het de school niet langer mogelijk is op eigen wijze vorm te geven aan het financiële beleid. Vanwege de contacten met het bedrijfsleven in directe zin, maar vooral ook met overkoepelende bedrijfsorganisaties inzake de examenregelingen is de school in staat niet alleen veel voor de school te regelen, maar ook de school optimaal af te stemmen op de eisen, waaraan goede beroepsopleidingen moeten voldoen. Een dergelijke invulling van het onderwijs kennen het Gymnasium en de Graaf Engelbrecht scholengemeenschap niet. Alleen de school voor voortgezet (speciaal) onderwijs, De Rotonde, geeft ook beroepsoponderwijs.

Als compromis heeft de MR wel eens gedacht aan een bestuurscommissie voor die school en de zijne. Het Gymnasium en de Graaf Engelbrechtschool kunnen als avo-scholen dan ook onder één commissie vallen.

De MR ziet niet in dat dat zo veel duurder zou zijn dan één commissie voor vier scholen. Wel zouden die commissies gericht kunnen besturen dan het geval is bij één bestuur over vier zo verschillende scholen.

Maar het is vooral de naderende lump-sumfinanciering die de MR bevreest maakt. Dat beslissingen met betrekking tot de begroting van de school voorbehouden blijven aan de gemeente Breda is de MR bekend en daar heeft de MR op zichzelf geen bezwaar tegen. Dit op grond van de ervaringen in het verleden met het gemeentebestuur dat vooral een bestuur op afstand was.

Hoewel de MR ook in die situatie al jaren wijziging bepleit heeft, omdat hij een directe invloed in zijn bestuur van de aan zijn school betrokkenen wenste, is de nu voorgestelde bestuurscommissie daar geen goed voorbeeld van. Dat een bestuurscommissie van Van Cooth en Rotonde niet mogelijk zou zijn gelet op samenwerkingsbesprekingen tussen Van Cooth en Graaf Engelbrecht is nieuw voor de MR. Hij wijst er op dat de MR weliswaar heeft ingestemd met de beleidsnotitie inzake

onderwijskundige samenwerking binnen het voortgezet onderwijs, maar dat een in de daarbijbehorende aanbiedingsbrief aangegeven concreet streven naar samenwerking tussen Van Cooth en Graaf Engelbrecht nooit de instemming van de MR heeft gekregen.

Tenslotte merkt de MR nog op dat hij al tot aanmelden van het adviesgeschil besloten had toen hem in november j.l. een uitnodiging bereikte voor onderling overleg. Dit overleg had een halfjaarlijks karakter en wegens de pas aangetreden nieuwe wethouder voor onderwijs is toen in onderling overleg besloten dit overleg op te schorten tot die wat meer ingewerkt zou zijn. De MR wijst er op dat hij juist op eerdere momenten heeft aangegeven overleg over de bestuursvorm en het directiestatuut op prijs te stellen.

Het bevoegd gezag is op grond van onderstaande overwegingen van oordeel dat de belangen van de school niet ernstig worden geschaad doordat het het negatieve advies van de MR niet heeft gevolgd ten aanzien van zijn voorstel tot overdracht van het bestuur van de school aan de Bestuurscommissie openbaar voortgezet onderwijs te Breda (aangelegenheden van artikel 7 WMO 1992).

Het bevoegd gezag heeft gemeend dat het aan de opdracht van de commissie in haar uitspraak van februari 1993 heeft voldaan door inmiddels een directiestatuut voor de scholen vast te stellen, evenals overigens een medezeggenschapsreglement en door zijn keuze voor één bestuurscommissie en niet vier bestuurscommissies nader te motiveren en daarover te overleggen met de MR'en. De MR'en van de overige drie scholen hebben ten aanzien van het voorgestelde reglement van een Bestuurscommissie en de instelling van zo'n commissie inmiddels positief geadviseerd.

Het bevoegd gezag meent tevens dat de MR niet heeft aangegeven waardoor de belangen van de school zo ernstig geschaad worden als het bevoegd gezag zijn negatieve advies niet opvolgt. Het heeft zijn keuze afdoende gemotiveerd en van onzorgvuldig handelen is geen sprake.

Met name voor wat betreft het laatste wijst het bevoegd gezag er op dat hem geen blaam treft dat zijn brief ter zake van het directiestatuut de MR nooit bereikt heeft. Op de school blijkt de brief als directiestuk te zijn ingeboekt, maar hoe dan ook was op de school een exemplaar aanwezig en bekend bij de directie, die namens het bevoegd gezag belast is met het overleg met de MR inzake het directiestatuut. Het bevoegd gezag heeft meerdere keren in brieven verwezen naar het vastgestelde statuut. Indien dit niet bekend was bij de MR had deze bij de directie om opheldering kunnen vragen.

Inderdaad is het zo dat in zijn door de MR niet ontvangen begeleidend schrijven niet duidelijk uiteengezet wordt dat de financiële paragraaf aan het statuut ontbreekt omwille van het kunnen handhaven van de status quo inzake de autonome financiële positie van de directie van de Van Cooth scholengemeenschap. De afspraken hieromtrent zijn gemaakt met de directie. Onlangs is in dat verband besproken het gebouwenbeheer wel over te hevelen naar het gemeentelijk bureau openbaar onderwijs.

De opmerking van het bevoegd gezag in het schrijven van 14 maart 1994, dat het statuut op termijn verandering kan ondergaan vanwege het nieuwe bestuur, komt overeen met de werkelijkheid en de formele bevoegdheden, maar doet niet af aan het feit dat het huidige bevoegd gezag voldaan heeft aan de opdracht hem door de commissie gegeven. Voorzover de MR inhoudelijke bezwaren had tegen het directiestatuut was daarvoor de aangewezen weg geweest een adviesgeschil aanhangig te maken na vaststelling daarvan. Het bevoegd gezag vindt het onaanvaardbaar indien de MR probeert alsnog tot wijziging van dit statuut te komen via het aanhangig maken van het voorliggende adviesgeschil inzake de bestuurscommissie.

Tenslotte wijst het bevoegd gezag er, in verband met het gebrek aan communicatie op, dat de MR zelf verzocht heeft om uitstel van een reactie van het bevoegd gezag op zijn schrijven rondom de zomervakantie 1994 en dat, hoewel het overleg met de wethouder in november opgeschort werd wegens diens nieuwe aantreden, ook overleg met de ambtelijke staf mogelijk was geweest.

Het bevoegd gezag geeft aan dat het zijn keuze voor één bestuurscommissie voor het totale voortgezet openbaar onderwijs baseert op het volgende.

Het meent dat de medezeggenschap van de school voldoende gegarandeerd wordt door de zelfstandigheid van de school vast te leggen in het directiestatuut en door een versterking van de vertegenwoordiging van de scholen in het Bestuurscommissiereglement op te nemen. Het bevoegd gezag heeft gemeend dat voor de school voldoende garanties aanwezig zijn dat er een bestuur ontstaat dat zich 'met hart en ziel' voor de school zal inzetten, conform de wens daartoe, die de MR in het overleg van juni 1993 geuit heeft. Het heeft het bevoegd gezag bevreemd dat de MR terugvalt op zijn argumentatie uit 1991, terwijl de beoogde samenstelling van het toekomstig bestuur inmiddels wezenlijk is gewijzigd. Zo zal de Van Cooth scholengemeenschap als enige over drie bestuurszetels kunnen beschikken. Eén voor een vertegenwoordiger van het personeel, één namens de MR en een zetel voor de Stichting West Brabant. Het staat de school vrij daarin mensen te benoemen die uit het bedrijfsleven afkomstig zijn, zoals het het Gymnasium zal vrij staan een zetel te bezetten door iemand die tevens behoort tot de groepering 'Vrienden van het gymnasium'.

De reden waarom het bevoegd gezag vasthoudt aan de instelling van één commissie in plaats van vier is geënt op de volgende onderwijskundige en bestuurlijke overwegingen.

De vier scholen voor openbaar voortgezet onderwijs in Breda hebben vele onderwijskundige raakvlakken, die nu eens vooral liggen tussen De Rotonde en Graaf Engelbrecht, dan weer tussen Van Cooth scholengemeenschap en De Rotonde en op een ander moment tussen Gymnasium en Graaf Engelbrecht. Door betere afstemming tussen de vier scholen kan een onderwijskundige meerwaarde worden verkregen. Daartoe is een beleidsnota geschreven die een twintigtal beleidsterreinen aangeeft waarop die samenwerking meer gestalte kan krijgen. De scholen hebben zich achter deze voorstellen geschaard. De MR van de Van Cooth scholengemeenschap heeft in zijn advies zelfs aangedrongen op verdergaande samenwerking tussen de Van Cooth en de Graaf Engelbrecht scholengemeenschap. De gemeenschappelijke belangen zijn naar het inzicht van het bevoegd gezag dan ook het beste gediend met één gezamenlijk bestuur.

Er is op het moment in het onderwijs een ontwikkeling gaande naar bestuurlijke schaalvergroting en bundeling van krachten om de toekomstige lump-sumfinanciering op te vangen en risico's te spreiden. In dit verband is het al een hele stap van het integraal bestuur voor het openbaar onderwijs over te gaan op de instelling van bestuurscommissies, maar het zou haaks op genoemde ontwikkeling staan per school een bestuurscommissie in te stellen, zo meent het bevoegd gezag. Een koppeling van De Rotonde en Van Cooth scholengemeenschap onder één bestuur, waarover de MR zich als compromisgedachte heeft uitgelaten, zou vanwege genoemde onderwijskundige samenwerkingsverbanden niet voor de hand liggen. Hier komt bij dat De Rotonde van meet af aan voor één commissie voor vier scholen is geweest.

Op initiatief van de scholen zelf wordt bovendien momenteel de mogelijkheid onderzocht tot verdere samenwerking tussen de Van Cooth scholengemeenschap en de Graaf Engelbrecht scholengemeenschap.

In bestuurlijk opzicht zou het bestaan van meerdere commissies bovendien tot verhoging van de lasten leiden. Een aantal beleidszaken zou meermalen behandeld dienen te worden. Meerdere bestuursleden vergen meer ondersteuning en leiden tot hogere kosten.

Al met al is het bevoegd gezag van oordeel dat het door het directiestatuut en de versterkte vertegenwoordiging in het bestuur voldoende is tegemoet gekomen aan de wens van de MR voor behoud van het eigen karakter van de school, met handhaving van zijn eigen onderwijskundige en bestuurlijke argumenten om te kiezen voor één bestuurscommissie.

Overwegende ten aanzien van het recht:

Het voorstel van het bevoegd gezag tot overdracht van het bestuur van de school aan de Bestuurscommissie openbaar voortgezet onderwijs te Breda (artikel 7, aanhef en onder e, WMO 1992).

Ingevolge artikel 22, derde lid, WMO 1992 beoordeelt de commissie of het bevoegd gezag bij het niet volgen van het advies van de MR:

a) gehandeld heeft in strijd met het bepaalde bij of krachtens de WMO 1992 of het medezeggenschapsreglement;

b) onvoldoende heeft gemotiveerd waarom het heeft afgeweken van het advies van de MR; of

c) onzorgvuldig heeft gehandeld ten opzichte van de MR.

Met betrekking tot het door de MR gestelde onzorgvuldig handelen door het bevoegd gezag ten opzichte van zijn raad merkt de commissie het volgende op.

Onmiskenbaar is er sprake geweest van een slechte communicatie inzake het directiestatuut tussen beide partijen. Het bevoegd gezag heeft in zijn brief van 14 maart 1994 aan de MR verzuimd uiteen te zetten dat het bewust gekozen had voor het weglaten van een financiële paragraaf in het directiestatuut met het oog op het behoud van de autonome status quo van de school in financieel opzicht.

De MR van zijn kant heeft meermalen aanwijzingen gekregen dat er inmiddels een statuut was vastgesteld, maar heeft niet de moeite genomen zich daar nader over te oriënteren en de reden van het niet-bekend-zijn te achterhalen c.q. zich over de inhoud van dat statuut te informeren. De brief van 14 maart 1994 is wel als directiestuk op de school ingeboekt en had dus ook voor de MR op de een of andere manier kenbaar kunnen zijn. Het zou in de lijn van de verwachtingen hebben gelegen dat tenminste tussen directie en MR deze kwestie zou zijn kortgesloten, zeker nu formeel de directie de taak toekomt inzake het directiestatuut de onderhandelingen met de MR te voeren. Met iets meer inspanningen had de MR op het daarvoor bestemde tijdstip eventuele bezwaren in het kader van een adviesgeskil bij de commissie kunnen aanbrengen.

Op grond van bovenstaande komt de commissie tot de conclusie dat beide partijen een gebrek aan communicatie verweten kan worden en ziet zij onvoldoende steun voor het standpunt van de MR dat het bevoegd gezag vanwege de gang van zaken rondom het directiestatuut, onzorgvuldig heeft gehandeld met betrekking tot zijn voorstel voor een bestuurscommissie.

Daarbij tekent de commissie nog aan dat het directiestatuut op zichzelf geen inzet van geschil is en zij het aannemelijk acht dat nader overleg over het directiestatuut onduidelijkheden zou hebben opgehelderd en dat partijen over de inhoud van dat statuut niet van mening verschillen.

Bij de beantwoording van de vraag, of het bevoegd gezag onvoldoende heeft gemotiveerd waarom het is afgeweken van het advies van de MR, overweegt de commissie het volgende.

Weliswaar heeft het bevoegd gezag pas op een vrij laat tijdstip zijn afweging om te komen tot één bestuurscommissie voor alle scholen voor openbaar voortgezet onderwijs kenbaar schriftelijk mede onderbouwd met onderwijskundige argumenten, maar de commissie acht deze motivering voor het handhaven van zijn voorstel op zichzelf niet onvoldoende.

De commissie constateert mede dat het bevoegd gezag heeft getracht meer aan de wensen van de MR tegemoet te komen door voor de Van Cooth scholengemeenschap drie bestuurszetels te reserveren. De commissie realiseert zich dat voor die school - na jaren bestuurd te zijn door een bestuur op afstand - de toekomstige situatie van één schoolbestuur, met daarin ook leden die door anderen dan de MR c.q. het personeel van zijn eigen school zijn voorgedragen, niet hetzelfde wordt ervaren als een optimaal bij de school betrokken bestuur. De commissie kan op basis daarvan echter niet tot het oordeel komen dat het bevoegd gezag niet voldoende heeft gemotiveerd waarom het het advies van de MR niet volgt en vasthoudt aan het eigen voorstel voor één commissie voor vier scholen. Het bevoegd gezag heeft zich op het standpunt kunnen stellen dat een keuze voor een bestuurscommissie per school eveneens risico's in zich draagt, vooral met het oog op toekomstige risicospreiding na invoering van de lump-sumfinanciering. Bovendien heeft het bevoegd gezag zich beroepen op het argument dat, mede op wens van de betrokken scholen, gestreefd gaat worden naar meer onderwijsinhoudelijke samenwerking tussen de vier scholen en dat zelfs een onderzoek van start gaat naar de mogelijkheden van samenwerking tussen Van Cooth scholengemeenschap en Graaf Engelbrecht scholengemeenschap.

Gelet op mogelijke samenwerkingsverbanden die al bij de beleidsnotitie aan de orde zijn gesteld, onder meer met de Graaf Engelbrecht scholengemeenschap, waartegen de MR als zodanig zich nimmer heeft gekeerd, is er geen aanleiding voor het oordeel dat het bevoegd gezag nader had moeten onderzoeken of niet tot twee bestuurscommissies, waaronder die voor de Van Cooth scholengemeenschap en de Rotonde, had moeten worden overgegaan.

Van handelen in strijd met het bij en krachtens de WMO 1992 of in het medezeggenschapsreglement bepaalde, is de commissie niet gebleken en de MR heeft zulks ook niet gesteld.

Resumerend is de commissie van mening dat het bevoegd gezag bij het niet volgen van het advies van de MR, niet onzorgvuldig heeft gehandeld ten opzichte van de MR, noch onvoldoende heeft gemotiveerd waarom is afgeweken van dit advies.

Concluderende:

dat het bevoegd gezag bij het niet volgen van het advies van de MR met betrekking tot de overdracht van het bestuur van de school aan een bestuurscommissie voor het voortgezet openbaar onderwijs:

- niet onvoldoende heeft gemotiveerd waarom is afgeweken van het advies van de MR;
- niet onzorgvuldig heeft gehandeld ten opzichte van de MR;

stelt bindend vast dat het betrokken besluit in stand kan blijven.

Den Haag, 25 januari 1995

De adjunct-secretaris,

(drs. M.R. Backer)

De voorzitter,

(mr. B.K. Olivier)